

Undervisningsministeren (Bertel Haarder):

Jeg kan tilslutte mig det, der er sagt både til og om socialdemokratiet. Der var én ting, jeg var ked af i det, som fru Dorte Bennedsen sagde, nemlig at jeg skulle have puttet noget nyt ind i ændringsforslaget, sådan at hun blev overrasket, da hun læste det. Det vil jeg godt benægte. Jeg mener, at det, der stod i ændringsforslaget, var helt identisk med det, der hele tiden havde været tilbudt, nemlig at vi nu skulle prøve dels regeringens model for at tilbyde nye fag, dels socialdemokratiets model for at tilbyde nye fag. Det er det, der også ligger i de ændringsforslag, som vi nu skal stemme om. Så der var altså intet nyt; der er ikke tale om, at vi pludselig laver om på et tilbud. Det var hele tiden sådan, at tilbuddet gik ud på, at begge parter skulle have mulighed for at få afprøvet tankerne i praksis.

Det ville have været til gavn for seminarierne og for læreruddannelsen, om vi kunne have fastholdt et bredt flertal. Jeg håber imidlertid, at den omstændighed, at vi faktisk lader hele tilbuddet stå ved magt, selv om socialdemokratiet nu afviser det, fører til, at vi, om end vi ikke har forlig på dette felt og ikke har et fælles barn på dette felt, så dog kan siges at have en tilstand, hvor der altså er et barn; der er ganske vist én, der ikke rigtig vil vedkende sig den ene halvdel af forældreretten, men det er dog alligevel sådan, at man ikke helt vil forstøde det barn. Sådan synes jeg vi skal betragte sagen.

Der var en knast til sidst, som gjorde, at socialdemokratiet ikke kunne stemme for: man har en principiel indvending imod, at én eneste folkeskolelærer skal kunne undervise uden at have to strengt folkeskolerelevante linjefag. Vi andre synes, at det skulle man dog have lov til at forsøge i begrænset omfang, og det kunne måske tilmed være sundt, om der var et par lærere hist og her, som havde en lidt anden baggrund end den traditionelle uddannelse. Husk på, at det kun drejer sig om en sjettedel af uddannelsen, og denne sjettedel skulle jo ikke handle om noget helt irrelevant for folkeskolen, nej, den skulle handle om noget, som også var relevant for folkeskolen, men samtidig havde anvendelsesmulighed andre steder.

Vel, socialdemokratiet synes, at det er for farligt at gå ind i dette, for farligt, at man på

tre eller fire seminarier får forsøgt dette. Det er for så vidt socialdemokratiets gode ret at have den mening. Jeg understreger det bare her, for at man kan se, hvor lidt det er, der skiller, og hvor stort et fælles forældreskab vi har til det seminariebarn, der ligger på bordet.

Det vigtigste i det hele er jo, at vi her sikrer små seminarier bedre muligheder for at tilbyde flere linjefag. Det er det afgørende. Det står fast, og den del af det har socialdemokratiet jo hele tiden accepteret, og det understreger også bredden i den del af forslaget.

Til sidst et lille hjertesuk angående spørgsmålet om vikarhjælpsportioner og stipendier. Hvis der skulle være nogen til stede, som er kede af, at det går så langsomt med regelsæneringen her i landet, så bedes de studere seminarielovgivningen og dette ændringsforslag. Her har vi et eklatant eksempel på, hvordan en lille bagatel, hvor det udelukkende drejer sig om at indføre en mere praktisk ordning, som ikke skader folkeskolen eller lærerne eller nogen som helst andre, ikke kan komme igennem folketinget, blot fordi Lærerstuderendes Landsråd og andre har skrevet protestskrivelser, som i stor udstrækning hviler på helt forkerte præmisser, og selv om man her i folketinget godt ved, at det er en lille bitte sag, så må den altså ikke komme igennem. Det er et godt eksempel på, hvorfor det går trægt med regelsæneringen, for selv en ligegyldig og besværlig regel, som ikke tjener noget formål, kan altså altid bruges til at skyde nogle hensigter i skoene på regeringen og se spøgelse her og dér, og desværre kan den slags altså have indvirkning på et flertal i folketinget. Undskyld, jeg siger det, det beklager jeg.

Jeg siger det med vilje stærkt her efter at have været venlig på alle de andre punkter, thi det var et led i det aftalte forlig, at jeg havde lov til at bruge stærke ord om dette sidste.

(Kort bemærkning).

Dorte Bennedsen (S):

Jeg vil gerne som afslutning på denne debat helt klart bekræfte over for ministeren, at socialdemokratiets stilling nu ved afstemningen om det ene af ændringsforslagene og vores stilling ved tredjebehandlingen om